

<http://bsclass.ru/i-p-SMK.pdf> 9. Создание бизнес-процесса с помощью инструментов Rational и WebSphere / П. Свитинбенк, Х. Бадави и др. ; пер. англ. – М. : КУДИЦ-Образ, 2007. – 480 с.

Надійшла до редколегії 17.01.2013

УДК 330.46:519.

Методичний підхід до формування сценаріїв імітаційного моделювання бізнес-процесів/В.О.Александрова// Вісник НТУ „ХПІ”. Серія: Технічний прогрес і ефективність виробництва. – Х.: НТУ „ХПІ”. - 2013. - № 20 (993) - С. 86-96. Бібліогр.: 9 назв.

Предлагается методический подход к формированию сценарного имитационного моделирования бизнес-процессов. В основе подхода положены три уровня описания БП: уровень дескриптивной модели БП, уровень имитационной модели БП, уровень модели выполнения БП.

Ключевые слова: бизнес-процессы, имитационное моделирование, паспорт, показатели эффективности, сценарии.

Methodical approach to formation scenario simulation of business processes. The basis of the approach is based on three levels of description BP: level descriptive model of BP, BP level simulation model, the level of model performance PSU.

Keywords: business process simulation, passport, performance, scripts.

УДК 336.01(336.647)

Л.М. АЛЕКСЕЄНКО, д-р.екон.наук, професор, ТНЕУ, Тернопіль

ВПЛИВ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИХ ІНСТРУМЕНТІВ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НА РОЗВИТОК АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ В УКРАЇНІ

Досліджено основні напрямки та механізм впливу бюджетно-податкових та грошово-кредитних інструментів державного регулювання на становлення та розвиток акціонерних товариств в Україні.

Ключові слова: акціонерне товариство, державне регулювання, фінансово-кредитні інструменти, бюджетно-податкова та грошово-кредитна політика.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Успішна підприємницька діяльність акціонерних товариств залежить від ефективного функціонування усього фінансово-кредитного механізму державного регулювання, його дієвого впливу на процеси господарювання та кінцеві результати фінансово-господарської діяльності підприємств. В сучасних умовах ринкової трансформації національної економіки досить актуальною є проблема узгодження взаємодії усіх підсистем і складових елементів державного регулювання, здійснення виваженого впливу бюджетно-податкових та грошово-кредитних інструментів державної економічної

© Л.М. Алексееenko, 2013

політики на внутрішньогосподарський механізм діяльності підприємств, зокрема, акціонерних товариств, що в цілому сприятиме стабілізації соціально-економічного розвитку України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми узгодження економічних інтересів держави із суб'єктами господарювання, дослідження впливу економічних інструментів фінансово-кредитного механізму державного регулювання на забезпечення інтересів господарюючих суб'єктів різних організаційно-правових форм, висвітлювали в своїх працях такі зарубіжні та вітчизняні вчені-економісти як З.Боді, С.Брю, Е.Долан, К.Макконнелл, Р.Мертон, Ф.Мішкін, У.Шарп, Т.В.Брайчева, Л.А.Дробозіна, А.М.Ковалева, В.К.Сенчагов, В.Д.Базилевич, О.Д.Василик, В.В.Глущенко, М.В.Грідчина, В.М.Опарін, А.М.Поддєрьогін, О.Р.Романенко та ін.

Мета та завдання статті. Метою статті є дослідження впливу фінансово-кредитного механізму державного регулювання на становлення та розвиток акціонерних товариств в Україні в сучасних умовах господарювання. Аналіз основних напрямів дії бюджетно-податкових та грошово-кредитних інструментів механізму державного регулювання на підвищення ефективності функціонування та розвитку акціонерних товариств в період ринкової трансформації національної економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Механізм державного регулювання (правового, економічного, управлінського) справив значний вплив на становлення та розвиток акціонерної форми господарювання в Україні. Відправною точкою розвитку сучасного акціонерного руху в Україні був прийнятий у 1991 році Закон України «Про господарські товариства» від 19.09.1991р. [1], який визнав акціонерне товариство як самостійну форму діяльності і закріпив правові основи його створення і функціонування. Масовий характер цей акціонерний рух отримав з прийняттям Закону України «Про приватизацію державного майна» від 04.03.1992 р. [2], який визначив продаж акцій відкритих акціонерних товариств в якості одного із провідних засобів приватизації, що стало могутнім каталізатором створення таких товариств. Таким чином, основна маса акціонерних товариств в Україні була створена під час приватизації. На відміну від розвинених країн, акціонерний капітал в Україні утворювався не класичним шляхом, тобто об'єднанням розрізаних індивідуальних капіталів в могутній акціонерний капітал, а завдяки розподілу статутних фондів державних підприємств на прості акції в процесі проведення приватизації.

Новий поштовх для розвитку акціонерної форми господарювання в надав прийнятий 17 вересня 2008 р. Закон «Про акціонерні товариства» [3], що набрав чинності 29 квітня 2009 року, який багато експертів вважали певним революційним кроком у сфері корпоративного управління. Документ був покликаний вирішити два основні завдання – сприяти появі нових об'єктів для інвестування та покращенню корпоративного управління. Він мав стимулювати розвиток ринку акцій, підвищити рівень захисту прав власників акцій, насамперед, міноритарних акціонерів, що тривалий час порушувалися в Україні. Згідно із Законом [3] передбачався поділ акціонерних товариств на публічні та приватні (замість відкритих та закритих). Цей поділ здійснювався в залежності від здатності акцій товариства вільно обертатися, змінювати власника без згоди інших акціонерів або товариства. Статус товариства як публічного або приватного відбивався на можливості залучення товариством капіталу на фондових ринках, ступені захисту прав міноритарних акціонерів, стабільності відносин власності і контролю у товаристві, гнучкості інструментів корпоративного управління товариством.

Одним із основних позитивів Закону було посилення захисту прав акціонерів, унеможливлення розмивання пакетів акцій, які їм належать, запровадження механізмів викупу акцій за ринковою вартістю. Це, разом із запровадженням нових механізмів розкриття інформації акціонерними товариствами, є значними плюсами для інституціональних інвесторів.

Аналіз показав проблемність практичної реалізації деяких положень Закону України «Про акціонерні товариства». Зокрема, рішення щодо реорганізації акціонерного товариства мало прийматися на загальних зборах 75% власників акцій. Натомість, як показала практика, на збори акціонерів досить важко зібрати навіть 60% власників акцій. Експерти також відзначали, що норма про кількісний склад акціонерів приватного акціонерного товариства, який не може перевищувати 100 акціонерів є досить проблемною, її реалізація спричинятиме складнощі під час реорганізації акціонерних товариств з великою кількістю акціонерів. Ще одне спірне питання – обов'язковість проходження лістингу на фондових біржах для усіх публічних акціонерних товариств, що могло призвести до появи на організованому ринку значної кількості неліквідних акцій – було знято внесеннями змін до Закону України «Про акціонерні товариства» щодо вдосконалення механізму діяльності акціонерних товариств від 03.02.2011 р. [4], які замінили обов'язкову процедуру лістингу на

зобов'язання для публічних акціонерних товариств пройти процедуру включення акцій до біржового списку хоча б однієї біржі.

Закон передбачав перехід від документарної до бездокументарної форми акцій. Здійснення такого переходу потребує значного вдосконалення вітчизняної депозитарної системи та підвищення ефективності її діяльності. У зв'язку із переходом до бездокументарної форми існування акцій, змінюватимуться акценти у депозитарній системі, основними учасниками якої будуть вже не реєстратори, а зберігачі та депозитарії. При цьому посилюється роль фондових бірж та підвищується рівень регулювання обігу цінних паперів.

За даними Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР), станом на 31.12.2011 як юридичні особи було зареєстровано 26631 акціонерних товариств, що на 1987 менше, ніж у 2010 році (або на 6,94%). З них відкритих – 5671 (21,63%), публічних – 2161 (8,11%), закритих – 15798 (59,32%), приватних – 2911 (10,93%). Останнім часом спостерігається тенденція щодо поступового зниження загальної кількості акціонерних товариств в Україні (у 2011 році на 1987 менше, ніж у 2010, тобто, на 6,94%) [5]. Зазначена тенденція пояснювалася поступовою реорганізацією акціонерних товариств в інші організаційно-правові форми, переважно в товариства з обмеженою відповідальністю, та неможливістю акціонерних товариств, створених в процесі приватизації та корпоратизації, підтримувати цю найскладнішу форму організації бізнесу.

Згідно із звітом НКЦПФР, чистий прибуток акціонерних товариств у 2011 році становив 37,42 млрд грн, чистий збиток – 44,87 млрд грн (негативне сальдо – 7,45 млрд грн). У зв'язку з досить складним фінансовим становищем вітчизняних акціонерних товариств, більшість з них останніми роками дотримувались консервативної дивідендної політики, реінвестуючи майже весь прибуток у розвиток бізнесу, чи не розподіляючи прибуток [5].

Проаналізуємо основні напрямки реалізації бюджетно-податкової та грошово-кредитної політики держави, які впливали протягом останнього часу на розвиток суб'єктів господарювання, у тому числі, на діяльність акціонерних товариств в Україні.

Бюджетно-податкова реформа 2010-2011 років, ухвалення Податкового кодексу України та нової редакції Бюджетного кодексу [6-7], призвели до значних змін у бюджетно-податковій системі регулювання діяльності підприємств. Однак не всі зміни у системі оподаткування та бюджетній сфері мали позитивний фінансовий ефект. Проблеми податкової

системи тривалий час залишаються одним із ключових чинників, що погіршують бізнес-середовище України та стримують притік інвестицій в державу.

Податкова реформа в Україні була покликана реалізувати два основних завдання: по-перше, в умовах глибокого розбалансування системи державних фінансів необхідно було збільшити доходи бюджету, по-друге, з метою стимулювання швидкого відновлення економіки потрібно було створити сприятливий фіскальний простір для бізнесу та інвестицій. Гострий дефіцит фінансових ресурсів бюджету вимагав підвищення фіскальної ефективності податкової системи, яка б не створювала додаткового фіскального тиску на бізнес та малозабезпечених громадян. В Податковому кодексі обґрунтовано зроблено акцент на боротьбі з мінімізацією і ухилянням від сплати податків як головному напрямі збільшення доходів бюджету.

В межах реалізації завдання стимулювання економічної активності були отримані такі досягнення: зниження ставок основних податків – в 2014 році ставка ПДВ має знизитися до 17%, а ставка податку на прибуток – до 16%. В кінцевому підсумку в Україні будуть найнижчі номінальні ставки цих податків в Європі. Скорочення кількості податків та зборів – замість 29 загальнодержавних та 14 місцевих обов'язкових платежів запроваджено відповідно 18 та 5 платежів. Скорочення кількості контролюючих органів та зменшення тривалості податкових перевірок. Впровадження компромісного варіанту спрощеної системи оподаткування, який розширив можливості для її застосування, зберігаючи помірний фіскальний тиск на платників єдиного податку. Запровадження комплексу податкових пільг [6].

До позитивів Податкового кодексу України в питаннях стимулювання інвестиційної активності варто віднести також значну кількість локальних нововведень: зближення бухгалтерської та податкової звітності (особливо в питанні нарахування податку на прибуток); врахування у складі витрат сум, що пов'язані з ремонтом та поліпшенням основних засобів, у тому числі орендованих; запровадження механізму автоматичного відшкодування ПДВ; спрощення процедури адміністративного оскарження рішень податкової служби.

Разом з тим, позитивні законодавчі новації досить часто втрачають ефективність на практиці. Зокрема, попри відносно широкий перелік фіскальних стимулів, в дійсності вони мають досить обмежену дію. За

розрахунками уряду, в наступному році завдяки фіскальним стимулам в економіку буде спрямовано інвестиційний ресурс в розмірі 47 млрд. грн.

Таким чином, в ході реалізації Програми економічних реформ на 2010-2014 роки в частині реформи податкової системи було досягнуто певного прогресу. Разом з тим, існує значний резерв, який можна використати для покращення результатів. Зокрема, в межах завдання підвищення фіскальної ефективності податкової системи необхідно запровадити додаткові заходи щодо збільшення доходів бюджету, уникнувши при цьому посилення фіскального навантаження на високотехнологічні галузі економіки.

В питанні стимулювання економічної активності, стимулюючий потенціал податкової системи залишається практично не реалізованим. В цьому контексті необхідно ініціювати дискусію і практичні дії щодо впровадження додаткових податкових стимулів поживлення інвестиційної діяльності. Такими можуть бути: стимулююча модель податку на прибуток. Для того, щоб активізувати інвестиційну діяльність, необхідно запровадити відповідну модель адміністрування цього податку. В розвинених європейських країнах ставки податку досить високі (25-35%), проте вони застосовуються лише для тієї частини прибутку, яку акціонери бажають вилучити (тобто отримати в якості дивідендів). Для частини прибутку, яку підприємство планує інвестувати, діють спрощені податкові режими у формі знижених податкових ставок на прибуток, або загалом звільнення від оподаткування тієї частини податку на прибуток, яку підприємство реінвестує у модернізацію. Таким чином, доцільнішим є не зниження ставки податку, а запровадження податкової «вилки». Для тієї частини прибутку, яка спрямовується на виплату дивідендів, було б доцільним залишити ставку у розмірі 23%, а для частини прибутку, що реінвестується в модернізацію основних фондів, – знизити до 10%.

Протягом 2012 року спостерігалось суттєве зростання дефіциту державного бюджету і, відповідно, зростання обсягів фінансування за борговими операціями. Головною причиною такого стану речей є недостатній обсяг доходів бюджету, надходжень від приватизації державного майна та висока динаміка видатків бюджету. У 2012 році відновилася негативна тенденція до зростання дефіциту Пенсійного фонду України, що відобразилося у зростанні обсягу трансфертів з державного бюджету на покриття дефіциту. Відчутний розрив між динамікою зростання доходів та видатків державного бюджету призвів до зростання дефіциту бюджету, який обумовив збільшення державних запозичень та, відповідно, збільшення обсягу державного боргу.

Параметри державного бюджету на 2013 свідчать про дефіцит в обсязі 50,5 млрд. грн., з яких за рахунок приватизації передбачено профінансувати 10,9 млрд. грн. Разом з цим, якщо врахувати фінансування НАК «Нафтогаз України», Аграрного фонду, а також проблемного Пенсійного фонду, дефіцит може дорівнювати приблизно 80-90 мільярдів гривень, що відносно ВВП дорівнюватиме приблизно 5,7%, і це дуже небезпечний показник [9].

Загальна сума погашення державного боргу у 2013 році становитиме 81,1 млрд. грн. і це при умові, якщо гривня не матиме значної девальвації. Ця сума перевищує обсяги погашення 2012 року на 15,2 млрд. грн. або на 23,1%. Граничний обсяг державного боргу на кінець 2013 року визначено в обсязі 483 млрд. грн., що становитиме приблизно 30,6% до ВВП, який у 2013 році може дорівнювати 1,576 трлн грн. Для того, щоб позбутися ризиків для бюджету та фінансової системи України в цілому, слід поступово, але наполегливо скорочувати дефіцит до рівня 0,5-1% від ВВП [9].

У сфері регулювання грошово-кредитного ринку досягнення низьких рівнів інфляції стало головним підґрунтям для інших сприятливих зрушень у макроекономічній сфері та на фінансовому ринку. Вагомим чинником забезпечення сприятливої цінової динаміки було збалансування ситуації на валютному ринку. Завдяки рішучим заходам НБУ у 2010-2012 роках, вдалося уникнути суттєвої девальвації обмінного курсу гривні.

Зменшення рівня інфляції та стабілізація ситуації на валютному ринку створили сприятливе підґрунтя для подальших позитивних змін на грошово-кредитному ринку. Зокрема, поліпшилася динаміка депозитів населення, яка є одним із головних індикаторів довіри до дій центрального банку. За період 2010-2012 рр. вдалося не лише відновити обсяг вилучених у період кризи заощаджень населення, а й збільшити його на 52%. При цьому обсяг депозитів у національній валюті зростав швидше, ніж в іноземних. В умовах зростання ресурсної бази банків відбулося зниження вартості кредитів – більш як в 1,5 рази порівняно з 2009 роком [10].

Обсяг кредитів у реальний сектор економіки за цей же період збільшився на 31%. Завдяки стабілізації інфляційної ситуації Національний банк отримав змогу активніше надавати імпульси процесам кредитування шляхом застосування монетарних механізмів та інструментів. Ще наприкінці 2011 року Національний банк України розпочав активніше підтримувати ліквідність банків через механізми рефінансування. У 2012 році було збільшено терміни та скасовано окремі обмеження на здійснення операцій прямого РЕПО. Активно використовуються Національним банком

і процентні важелі впливу. У 2011 році НБУ вдалося сприяти забезпеченню стабільності грошової одиниці, не вдаючись до підвищення облікової ставки (яка є головним орієнтиром вартості грошей на ринку), а також щоденних ставок рефінансування овернайт. У 2012 ж році Національний банк тричі знижував ставки за своїми активними операціями – кожного разу на 0,25 %. З 23 березня 2012 року до 7,5% річних зменшено облікову ставку НБУ [10]. Утім, як свідчить досвід провідних економік світу, значні ресурси для інвестування проектів економічного розвитку акумулюються завдяки механізмам фондового ринку. Головним завданням, яке повинен виконувати ринок цінних паперів, є, насамперед, забезпечення умов для залучення інвестицій в національну економіку.

Згідно із Звітами НКЦПФР, фондовий ринок України у 2011 році демонстрував позитивну динаміку: так, у 2011 році обсяг торгів перевищив майже у 1,5 рази показник 2010 року і становив 2171,1 млрд. грн., обсяг залучених інвестицій в економіку України через інструменти фондового ринку у 2011 році сягнув 173,38 млрд. грн., що більше майже у 2 рази, ніж у 2010 році. Загальний обсяг усіх зареєстрованих НКЦПФР випусків цінних паперів у 2011 році продемонстрував значне зростання і станом на 31 грудня 2011 року становив 1014,78 млрд. грн., що на 179,17 млрд. грн. (21,44%) більше, ніж у 2010 році (835,61 млрд. грн.). Це є відображенням намірів вітчизняних підприємств щодо збільшення своєї капіталізації та зростання їх зацікавленості у залученні інвестицій за допомогою цінних паперів [5].

Триває досить динамічний розвиток пайових інструментів фондового ринку. Аналіз останніх тенденцій на фондовому ринку України свідчить про активний розвиток емісійних операцій, пов'язаних з випуском акцій акціонерними товариствами. Станом на 31.12.2011 НКЦПФР зареєстровано випусків акцій на загальну суму 491,9 млрд. грн., що на 13,4% більше попереднього 2010 року. У 2011 році регулятор зареєстрував 2513 випусків акцій на суму 58,16 млрд. грн., що у порівнянні з 2010 роком більше на 17,57 млрд. грн. (або на 43,28%). Поряд з цим, слід відзначити, що структура емісій цінних паперів, що склалася у 2011 році, поки що свідчить про зниження частки акцій з 42,48% у 2010 році до 28,33% (-14,15%), і це пов'язано із об'єктивними процесами поступового зниження загальної кількості акціонерних товариств в Україні, і, зокрема відкритих та публічних [5].

За результатами торгів на організаторах торгівлі, обсяг біржових контрактів з цінними паперами у 2011 році становив 235,44 млрд. грн., що

більше майже у 2 рази (або на 104,15 млрд. грн.) у порівнянні з 2010 роком (131,29 млрд. грн.). Висока активність на біржовому ринку у 2010-2011 роках призвела до збільшення організованого фондового ринку, частка якого становила 10,74 % та 13,16 % відповідно. Але, все ж таки, слід визнати, що частка організованого біржового фондового ринку в Україні ще залишається дуже низькою порівняно з розвиненими країнами [5].

Перехід від документарної до бездокументарної форми акцій потребує значного вдосконалення Національної депозитарної системи та підвищення ефективності її діяльності, посилення ролі фондових бірж, ПФТС та підвищення рівня регулювання обігу цінних паперів. Нові механізми діяльності акціонерних товариств відкривають можливості для активізації залучення національного та іноземного капіталу в Україну. Все це сприятиме розвитку вітчизняного фондового ринку та його наближення до європейських стандартів.

Висновки. Таким чином, необхідність системних перетворень у сфері функціонування фінансово-кредитного механізму державного регулювання, удосконалення корпоративного законодавства, впливу бюджетно-податкових та грошово-кредитних інструментів, діяльності банківського сектору, фондового та кредитного ринків, системи бюджетно-податкового стимулювання інвестицій, відводять ключову роль державі та державному регулюванню в удосконаленні механізму розвитку акціонерних товариств.

Механізм державного регулювання повинен бути націлений на законодавче забезпечення та гарантування прав діяльності усіх суб'єктів господарювання; узгодження інтересів суб'єктів ринку встановленням необхідних правил у їх взаємовідносинах; захист прав та інтересів акціонерів; створення сприятливого інвестиційного клімату в країні; забезпечення усім суб'єктам рівних можливостей для доступу до фінансових ринків та інформації; запобігання монополізації на ринку та створення умов для добросовісної конкуренції; сприяння відповідності національного корпоративного законодавства міжнародним стандартам; інтеграції національної економіки в європейський та світовий ринки тощо.

Успішна підприємницька діяльність акціонерних товариств залежить від чіткої взаємодії усіх складових підсистем (внутрішніх та зовнішніх) та елементів державного фінансово-кредитного механізму, його ефективного впливу на процеси господарювання та кінцеві результати фінансово-господарської діяльності підприємств, узгодження механізму державного регулювання з внутрішньогосподарським механізмом функціонування акціонерних товариств, що в цілому, забезпечить умови для стабільного

зростання національної економіки та ефективного соціально-економічного розвитку усього суспільства.

Список літератури: 1. Про господарські товариства [Електронний ресурс] : Закон України : [від 19.09.1991 р. № 1576-ХІІ]. – Режим доступу : <<http://www.zakon.rada.gov.ua>>. 2. Про приватизацію державного майна [Електронний ресурс] : Закон України : [від 04.03.1992 р. № 2163-ХІІ]. – Режим доступу : <<http://www.zakon.rada.gov.ua>>. 3. Про акціонерні товариства [Електронний ресурс] : Закон України : [від 17.09.2008 р. № 514-VІ]. – Режим доступу : <<http://www.zakon.rada.gov.ua>>. 4. Про внесення змін до Закону України «Про акціонерні товариства» щодо вдосконалення механізму діяльності акціонерних товариств [Електронний ресурс] : Закон України : [від 03.02.2011 р. № 2994-VІ]. – Режим доступу : <<http://www.zakon.rada.gov.ua>>. 5. Звіт НКЦПФР за 2011 рік [Електронний ресурс] : Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку. – Режим доступу : <<http://www.ssmc.gov.ua>>. 6. Податковий кодекс України [Електронний ресурс] : Кодекс України : від 02.12.2010 р. № 2755-VІ]. – Режим доступу : <<http://www.zakon.rada.gov.ua>>. 7. Бюджетний кодекс України [Електронний ресурс] : Кодекс України : від 08.07.2010 № 2456-VІ]. – Режим доступу : <<http://www.zakon.rada.gov.ua>>. 8. Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування [Електронний ресурс] : Закон України : [від 08.07.2010 № 2464-VІ]. – Режим доступу : <<http://www.zakon.rada.gov.ua>>. 9. Про Державний бюджет України на 2013 рік [Електронний ресурс] : Закон України : [від 06.12.2012 № 5515-VІ]. – Режим доступу : <<http://www.zakon.rada.gov.ua>>. 10. Основні тенденції грошово-кредитного ринку України у 2009-2012 роках [Електронний ресурс] : Національний банк України. – Режим доступу : <<http://www.bank.gov.ua>>.

Надійшла до редколегії 18.01.2013

УДК 336.01(336.647) УДК 330.111.4

Вплив фінансово-кредитних інструментів державного регулювання на розвиток акціонерних товариств в Україні /Л.М. Алексєнко// Вісник НТУ „ХПІ”. Серія: Технічний прогрес і ефективність виробництва. – Х.: НТУ „ХПІ”. - 2013. - № 20 (993) - С. 96-105. Бібліогр.: 10 назв.

Исследованы основные направления и механизм влияния бюджетно-налоговых и денежно-кредитных инструментов государственного регулирования на становление и развитие акционерных обществ в Украине.

Ключевые слова: акционерное общество, государственное регулирование, финансово-кредитные инструменты, бюджетно-налоговая и денежно-кредитная политика.

The basic directions and the mechanism of influence of budgetary-tax and monetary and credit tools of state regulation on formation and development of joint-stock companies in Ukraine are investigated.

Keywords: joint-stock company, state regulation, financially-credit tools, budgetary-tax and a monetary and credit policy.